

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łęborku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Laskowski
Protokolant:	sekr. sądowy Natalia Rabczenko

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. w Łęborku

sprawy z powództwa Gminy Miejskiej Ł.

przeciwko (...) Sp. z o.o z siedzibą w S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o z siedzibą w S. na rzecz powoda Gminy Miejskiej Ł. kwotę 57.240,00 (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwieście czterdzieści) złotych wraz z odsetkami ustawowymi (aktualnie 8 %) naliczanymi od dnia 01.04.2015 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o z siedzibą w S. na rzecz powoda Gminy Miejskiej Ł. kwotę 6.462,00 (sześć tysięcy czterysta sześćdziesiąt dwa) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Za zgodność z oryginałem

Gmina Miejska Ł., KRS: , NIP: , (...) Sp. z o.o w S., KRS: , NIP: .

L., dnia

początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:05.962]

Powód Gmina Miejska Ł. w pozwie wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. kwoty 57.240 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 kwietnia 2015 do dnia zapłaty a także o zasądzenie stosownych kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazywano, że dochodzone roszczenie związane jest z opłatą roczną za użytkowanie wieczyste, która powinna być zapłacona z góry za 2015 rok i wskazywano, iż jej wysokość wynosi 57.240 złotych zgodnie z dokonaną wcześniej wyceną i zgodnie z przepisami Ustawy o gospodarce nieruchomościami. Sąd w tej sprawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, tu vide karta 24. Ten nakaz został zaskarżony i spółka (...) Spółka z o.o. jako pozwany złożyła sprzeciw od tego orzeczenia pod..., wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie stosownych kosztów procesu jednocześnie wskazywano, że wysokość dochodzonej należności jest zawyżona albowiem brak jest adekwatności pomiędzy obecną ceną nieruchomości objętej użytkowaniem wieczystym a opłatą, której żąda strona powodowa. Jednocześnie nie kwestionowano samej metodologii obliczania opłaty na etapie ustanowieniu użytkowania wieczystego a dodatkowo potwierdzano fakt otrzymania i wezwań do na..., do

zapłaty i fakt ustanowienia opłaty za użytkowanie wieczyste na wysokości wskazanej w pozwie. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. (...) Spółka z o.o. jest użytkownikiem wieczystym należącej do Gminy Miejskiej Ł. nieruchomości, tu vide karta 7 do 17. Jest to nieruchomość oznaczona w, pod numerem (...) tutaj była okoliczność bezsporna. Dodatkowo za użytkowanie wieczyste tej nieruchomości ustalono opłatę w wysokości 57.240 złotych, była to opłata roczna. Także była to okoliczność niesporna, tu vide dodatkowo dowody w postaci dokumentacji na karcie 18 do karty 20. Sama strona pozwana żadnych wniosków dowodowych w tej sprawie nie składała, podnosiła tylko, tak jak Sąd wcześniej wspoz..., wspomniał, zawyżenie dochodzonej należności. Sąd zważył co następuje. Zgodnie z artykułem 353 i następnymi Kodeksu cywilnego osoba zobowiązana powinna uiszczać wobec wierzyciela swoje zobowiązanie, krótko mówiąc powinna spełniać świadczenie do którego jest zobowiązana. W niniejszej sprawie dodatkowo należy wskazać na regulacje Ustawy o gospodarce nieruchomościami, artykuł 71 i następne, które przewidują roczną opłatę za użytkowanie wieczyste płatną do dnia 31 marca każdego roku, a więc jest to ustawowo określony termin wymagalności. Przepisy powołane również przez Sąd w trybie artykułu 70..., 71 i następne a w szczególności artykuł 77 do artykułu 70..., do artykułu 81 przewidują cały tryb dla aktualizacji ewentualnej, ewentualnej aktualizacji opłaty rocznej, o której mowa w pozwie. Jak wynikało z przedłożonego materiału dowodowego w..., opłata roczna za użytkowanie wieczyste nieruchomości opisaney w pozwie została prawidłowo ustalona i była to kwota 57.240 złotych. Ta opłata w żaden sposób a przynajmniej w żaden sposób nie wykazał tego pozwany, aby była inicjowana aktualizacja tejże opłaty. Pozwany nie tylko nie wskazał żadnych dowodów na tą okoliczność, ale nawet tego nie podnosił. Krótko mówiąc należało uznać, że przepisy mówiące o aktualizacji, która może być dokonywana nie częściej niż raz na 3 lata, te przepisy w tym wypadku mają takie znaczenie, że można stwierdzić, że tej aktualizacji nie było. A więc nie złożono wniosku o aktualizację, nie kwestionowano wysokości opłaty rocznej, nie odwoływano się ewentualnie od decyzji, co do tej aktualizacji, przed Sądem również taka sprawa nie zawisła. Należało, więc uznać, że wysokość opłaty rocznej została uisz..., została ustalona prawidłowo. Powódka miała prawo żądać zapłaty tej opłaty. Zresztą sam pozwany, pozwany nie kwestionował sa..., ani ustalenia ani relacji prawnej opartej o użytkowanie wieczyste, ani też prawidłowości naliczenia tej pierwotnej opłaty za użytkowanie wieczyste. Z powyższych względów Sąd oceniając to powództwo stwierdził, że zasługuje na, ono na ochronę prawną, opłata roczna nie była kwestionowana, nie została dotychczas uiszczona. A więc należało taką opłatę zasądzić jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku. Jednocześnie, co do odsetek oczywiście Sąd oparł się tutaj na artykule 71 ustęp 4-ty Ustawy o gospodarce nieruchomościami wskazując, że opłata powinna być płatna do dnia 31 marca każdego roku, a więc opóźnienie czy też zwłoka na..., musi być uwzględniana z..., od dnia następnego i także, tak też zasądzono odsetki ustawowe, które żądała strona powodowa. O kosztach orzeczono na podstawie artykułu 98 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 108 i stosownymi przepisami rozporządzenia o wynagrodzeniu pełnomocników profesjonalnych w zależności od wysokości przedmiotu sporu od wartości przedmiotu sporu.

[koniec 00:05:47.288]